

# Ryszard Mazurowski, Józef Bednarczyk, Aleksander Kośko

---

## Dobieszewice, pow. Mogilno. Stanowisko 2

---

Informator Archeologiczny : badania 4, 22-23

---

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Na neolitycznej części stanowiska odkryto i wyeksplorowano 14 jam i glinianek, 1 grób szkieletowy oraz odkryto długi dom „trapezowaty” kultury lendzielskiej. Z zabytków ruchomych tejże kultury wymienić należy około 10 „koralików” z muszli, fragment zdobionej bransolety kościanej, szydła kościane, cały szereg różnych narzędzi i odpadów krzemiennych, ułamki naczyń i kości zwierzęce oraz węgle drzewne. Grób szkieletowy znajdował się na osadzie, osobnik leżał na prawym boku w pozycji skurczonej, z twarzą zwróconą na północ a głową na wschód. Przypisano obiekt kulturze lendzielskiej, ze względu na obecność w nim ułamków naczyń tejże kultury. Ślady domu zachowały się w postaci wyraźnego ciągu rowu fundamentowego. Uchwycono południową część chaty od węższej ściany szczytowej. W wykopach znajdowano także ułamki naczyń kultury amfor kulistych, iwieńskiej i łużyckiej. Z okresu późnolateńskiego (kultura przeworska), odkryto i przebadano 6 jam i 2 ziemianki bardzo bogate w materiał ceramiczny i kostny, a z okresu wczesnośredniowiecznego 13 jam, 1 palenisko, w których z bardziej ciekawych zabytków znaleziono: 5 noży, belt kuszy, zdobioną oprawkę rogową do noża, brązowy esowaty kabłączek skroniowy oraz płytkę brązową — okucie kształtu trapezowatego, zdobioną ornamentem punktowym, tworzącym stylizowaną wić winną oraz liście akantu, datowaną wstępnie na XII i I poł. XIII w. Ponadto w jamach występuje obficie ceramika całkowicie obtaczana, silnie profilowana, zdobiona rowkami dookolnymi i rzadziej stempelkami czy linią falistą.

Kontynuacja badań przewidziana jest w 1971 roku.

CHEŁM, pow. Bochnia	patrz wczesne średniowiecze
CZAJĘCZYCE, pow. Proszowice	patrz epoka brązu
DAMICE, pow. Miechów	patrz wczesne średniowiecze
DOBIESZEWICE, pow. Mogilno	patrz okres wpływów rzymskich
Stanowisko 1	
<u>DOBIESZEWICE</u> , pow. Mogilno	Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska P.P. PKZ Oddział w Poznaniu
Stanowisko 2	

Badania prowadzili: mgr Ryszard Mazurowski oraz Józef Bednarczyk i Aleksander Koško (autorzy sprawozdania). Finansował Zarząd Inwestycji Budowy Kaskady Dolnej Wisły we Włocławku. Drugi sezon badań. Osada wielokulturowa — neolit: grupa brzesko-kujawska kultury lendzielskiej, kultura amfor kulistych, kultura łużycka (V okres epoki brązu — Hallstatt), kultura przeworska, ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego.

Badania na stanowisku Dobieszewice 2, są częścią szeroko zakrojonej akcji badawczej, podjętej w związku z zamierzonym piętreniem wód Jeziora Pakorskiego.

Przekopano powierzchnię 4,5 ara, rejestrując obecność warstwy kulturowej (prawdopodobnie na złożu wtórnym) w SE części stanowiska oraz 27 obiektów — jam i glinianek. Jedna jama kultury amfor kulistych, 3 kultury łużyckiej, 21 kultury przeworskiej oraz 2 o nieustalonej przynależności (bez materiału źródłowego).

Odsłonięto całkowicie zarys budowli trapezowatej kultury lendzielskiej i zakończono rozpoczętą w ubiegłym sezonie jej eksplorację. Posiadała ona następujące wymiary: długość całkowita — 26 m, długość szerszej ściany szczytowej — 7 m, węższej — 2 m. Zastosowana metoda eksploracji pozwoliła na zaobserwowanie pewnych szczegółów konstrukcji budowli. Sygnalizowane w „Informatorze 1969” ślady drugiego domostwa tego typu okazały się naturalnym układem warstw. Na uwagę zasługuje odkrycie w części SW stanowiska zgrupowania jam w typie „glińnianka” (kultura przeworska).

Charakter pozostałych obiektów oraz źródeł ruchomych jest zasadniczo typowy dla tego rodzaju stanowiska.

IGOŁOMIA, pow. Proszowice

Zakład Archeologii Małopolskiej  
Instytut Historii Kultury  
Materialnej PAN w Krakowie

Badania prowadził mgr Jacek Rydzewski. Finansował WKZ w Krakowie. Osada neolityczna kultury lendzielskiej i promienistej. Osadnictwo z okresu wpływów rzymskich i wczesnego średniowiecza.

Prace wykopaliskowe na stanowisku Igołomia-Park miały charakter ratowniczy w związku z budową instalacji c.o. Założony wykop posiadał kształt długiego rowu o szerokości 1 m i rozciągał się na przestrzeni 103 m, powierzchni 1,03 ara.